

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในบทที่ผ่านมาทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษามาทั้งหมด ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอสรุปภาพโดยรวมของผลการวิจัยข้อมูลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง โดยการเสนอในรูปแบบเรียง พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ และข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ว่าจะศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของผู้หญิง และเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปประกอบในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคriminal offense รวมทั้งเพื่อเป็นแนวทางในการให้การลงเคราะห์ช่วยเหลือผู้หญิงภายหลังได้รับการปลดปล่อยจากทัณฑสถาน ทั้งยังได้กำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะผู้หญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดีต่างๆ ซึ่งศาลได้พิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้ว และต้องขังอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง กรุงเทพมหานคร ส่วนวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเก็บจากประชากรทั้งหมด ใช้ทั้งแบบสอบถาม จำนวน 147 คน และโดยการสัมภาษณ์เจาะลึก จำนวน 10 คน หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences - SPSS for Windows) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าโคสแควร์ และใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

จากผลการศึกษาในด้านปัจจัยภูมิหลัง พบว่า ผู้หญิงที่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี กระทำผิดครั้งแรกขณะมีอายุน้อยกว่า 30 ปี แต่งงานหรือมีสามีแล้ว จบการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ป.6) และมีภาระเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัวจำนวนระหว่าง 1-3 คน

ในด้านปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ พบว่า ผู้หญิงที่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง มีรายได้จากการประกอบอาชีพเดือนละระหว่าง 2,000-3,000 บาท ในกรณีที่ไม่ได้ประกอบอาชีพจะได้รับเงินหรือได้รับการอุปการะจากพ่อแม่ ทั้งตัวผู้หญิงที่กระทำผิดซ้ำเองและครอบครัวไม่มีการหนีสิน ทักอาศัยอยู่กับสามี ไม่มีคนในครอบครัวและเครือญาติกระทำผิด ในส่วนที่มีคนในครอบครัวและเครือญาติกระทำผิดนั้นส่วนใหญ่คือ พี่น้องของผู้หญิงที่กระทำผิดซ้ำ โดยจะกระทำผิด

เกี่ยวกับยาเสพติด ครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว ส่วนใหญ่ไม่มีเพื่อนสนิท แต่ในส่วนที่มีเพื่อนสนิท นั้นเพื่อนสนิทจบการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ป.6) ไม่ได้ประกอบอาชีพ ไม่เคยกระทำผิด สำหรับเพื่อนสนิทของผู้หญิงที่กระทำผิดซ้ำที่เคยกระทำผิดนั้นจะกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในส่วนลักษณะสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของผู้หญิงที่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่เป็นแหล่งสลัม หรือชุมชนแออัด ไม่มีปอนาการพนัน และช่องโลภณี แต่มีแหล่งค้ายาเสพติด

ในด้านประวัติการกระทำผิด พบว่า การกระทำผิดครั้งที่ 1 ของผู้หญิงที่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่เป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มีกำหนดโทษน้อยกว่า 5 ปี การกระทำผิดครั้งที่ 2 เป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มีกำหนดโทษน้อยกว่า 5 ปี การกระทำผิดครั้งที่ 3 เป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มีกำหนดโทษน้อยกว่า 5 ปี การกระทำผิดครั้งที่ 4 เป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มีกำหนดโทษน้อยกว่า 5 ปี และการกระทำผิดครั้งที่ 5 เป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และมีกำหนดโทษน้อยกว่า 5 ปี เช่นเดียวกัน

ในด้านการกระทำผิดซ้ำ พบว่า ผู้หญิงที่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่จะกระทำผิดซ้ำเป็นครั้งที่ 2 เป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มีกำหนดโทษน้อยกว่า 5 ปี กระทำผิดภายหลังจากพ้นโทษครั้งก่อนในช่วงระยะเวลาน้อยกว่า 1 ปี และมีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากความยากจน

ในด้านการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามเพื่อที่จะพิสูจน์สมมติฐานนั้น เมื่อทำการทดสอบด้วยค่าไคลนเคอร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แล้วปรากฏว่า ผู้หญิงที่มีอายุมากจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่มีอายุน้อย ผู้หญิงที่มีการศึกษาค่ำ จะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่มีการศึกษาสูง ผู้หญิงที่มีภาระเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัวจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่ไม่มีภาระเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัว ผู้หญิงที่ไม่ได้ประกอบอาชีพจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่ประกอบอาชีพ ผู้หญิงที่มีรายได้ต่ำจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่มีรายได้สูง ผู้หญิงที่มีภาระหนี้สินจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่ไม่มีภาระหนี้สิน ผู้หญิงที่อยู่ในครอบครัวเดี่ยวจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่อยู่ในครอบครัวขยาย ผู้หญิงที่อยู่ในสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยที่มีการกระทำผิดจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่อยู่ในสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยที่ไม่มีการกระทำผิด และผู้หญิงที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินจะกระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่กระทำผิดในฐานความผิดอื่น

5.2 ปัญหาที่พบในการวิจัย

ผู้หญิงที่ เป็นผู้ตอบแบบสอบถามและผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่ใคร่สนใจในการตอบคำถามตามความเป็นจริงมากนัก ซึ่งทำให้ไม่ได้ข้อมูลที่แท้จริงเท่าที่ควร ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าอาจเนื่องมาจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดของการกระทำผิด ซึ่งเป็นพฤติกรรมหรือการกระทำที่สังคมไม่ยอมรับและถือเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ดังนั้น การกล่าวถึงเหตุการณ์และพฤติกรรมต่างๆ ที่ผ่านมานั้น จึงเสมือนเป็นการตอกย้ำถึงความผิดและโทษที่ได้รับอีกครั้งหนึ่ง ผู้หญิงเหล่านี้จึงเกิดความอับอาย และไม่สบายใจในการตอบคำถาม ส่งผลให้ไม่อยากตอบคำถามและเปิดเผยข้อเท็จจริงให้กับผู้วิจัย ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการยากที่จะได้รับคำตอบที่แท้จริง หรือได้รับความร่วมมืออย่างเต็มที่จากผู้หญิงที่ เป็นผู้ตอบแบบสอบถามและผู้ให้สัมภาษณ์ดังกล่าว

5.3 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

5.3.1 สำหรับการศึกษาคครั้งนี้ เป็นเพียงการศึกษาถึงการกระทำผิดซ้ำของผู้หญิงที่ต้องขังอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลางเท่านั้น ดังนั้นการศึกษาคครั้งต่อไปควรจะได้มีการศึกษาถึงการกระทำผิดซ้ำของผู้หญิงที่ต้องขังอยู่ในทัณฑสถานหญิงต่างๆ ทั่วประเทศเพิ่มเติม

5.3.2 ควรมีการศึกษาถึงการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนหญิง เพื่อแสวงหาแนวทาง และมาตรการในการดำเนินการป้องกัน และแก้ไขปัญหากการกระทำผิดซ้ำของผู้หญิงตั้งแต่เริ่มแรก ซึ่งจะได้ผลดีกว่าการป้องกัน และแก้ไขปัญหากกับการกระทำผิดซ้ำของผู้หญิงที่เป็นผู้ใหญ่

5.3.3 ควรมีการศึกษาถึงการกระทำผิดซ้ำของผู้หญิงที่กระทำความผิด ในประเภทความผิดต่างๆ โดยเฉพาะความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อการจำแนก ที่นฟูฝึกรอบรม และแก้ไขปัญหากการกระทำผิดซ้ำได้อย่างเหมาะสม

5.4 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

จากผลการศึกษาทำให้ทราบว่า ผู้หญิงที่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่จะกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีสาเหตุของการกระทำผิดมาจากปัจจัยหลายปัจจัยประกอบกัน ซึ่งหากพิจารณาให้ดีแล้วจะพบว่าปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทั้งสิ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหากการกระทำผิดซ้ำของผู้หญิง ดังนี้

5.4.1 กรมราชทัณฑ์ควรจัดการให้การศึกษาอบรมทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพให้แก่ผู้หญิงที่กระทำผิดอย่างทั่วถึง เพื่อที่ผู้หญิงเหล่านี้จะได้นำวิชาความรู้ที่ได้ไปใช้เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ อันจะนำมาซึ่งรายได้สำหรับใช้ในการดำรงชีพของตนเองและครอบครัว ซึ่งจะส่งผลสู่การไม่ต้องหวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

5.4.2 กรมราชทัณฑ์ควรดำเนินการบำบัดรักษาผู้หญิงที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้สามารถเลิกเสพยาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

5.4.3 เนื่องจากผลการศึกษาพบว่า ผู้หญิงที่กระทำผิดซ้ำจะกระทำผิดซ้ำภายหลังจากพ้นโทษออกไปในระยะเวลาไม่นานนัก ดังนั้น จึงควรมีการคุมประพฤติผู้หญิงที่พ้นโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในระยะเวลาหนึ่งเพื่อให้ผู้หญิงที่พ้นโทษออกไปแล้วได้เลิกเสพยาเสพติดได้โดยเด็ดขาด

5.4.4 รัฐบาลควรดำเนินการปราบปรามแหล่งที่มา และแหล่งจำหน่ายยาเสพติดให้หมดสิ้นไป โดยเฉพาะในแหล่งสลัมหรือชุมชนแออัดที่มีมากมายในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งนับเป็นแหล่งที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างรุนแรง และเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่ของผู้หญิงที่กระทำผิดซ้ำด้วย เนื่องจากเมื่อผู้หญิงที่กระทำผิดพ้นโทษออกไปแล้วก็จะต้องกลับไปอยู่ในแหล่งที่อยู่อาศัยเดิม หากแหล่งที่อยู่อาศัยเดิมยังคงมีสภาพแบบเดิม คือ ยังคงเต็มไปด้วยยาเสพติด ผู้หญิงที่กระทำผิดก็จะไม่สามารถเลิกยาเสพติดได้ อันจะนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า

5.4.5 รัฐบาลควรจัดให้มีหลักสูตรสตรีศึกษาในทุกกระดับ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของสตรี อันเป็นการป้องกันการกระทำผิดของผู้หญิงที่ต้นตอของปัญหาดีกว่าการมาแก้ไขในภายหลัง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย